ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ'τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	£ 2
Ἑξάμηνος	» 200	Ἑξάμηνος	» 1.5
Τρίμηνος	» 100	Ἀμερικῆς	$ 12

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΠΡΩΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'.- ΑΡ. 11-239

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Δ' — ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ
1
ΙΟΥΛΙΟΥ 1936
Ἀνατολή ἡλίου 5.09'—Δύσις 7.48'
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 29.0, ελ. 18.0
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι. Θάλασσα σχεδὸν γαλήνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.9

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

Ἡ χθεσινὴ ἔναρξις τῶν συνεδριάσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὑπῆρξεν ἐκτάκτως δραματική.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβησσυνίας Χαϊλέ Σελλασιέ, ὁ ὁποῖος ἐπέδειξε πάντοτε ἀπόλυτον νομιμοφροσύνην καὶ ἐμπιστοσύνην ἀναφέτων πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ἀνεφανίσθη αὐτοπροσώπως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συνεδριάσεως, ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ παρισταμένου πλήθους. Μία ἀναζέα καὶ ἀπρεπὴς ἐκδήλωσις Ἰταλῶν νεανιῶν δημοσιογράφων προεκάλεσε τὴν ἐξέγερσιν τῆς Συνελεύσεως καὶ οἱ θορυβήσαντες ἐξήχθησαν εἰς αἴθουσαν ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τῆς Συνελεύσεως. Ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβησσυνίας ἔλαβε τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν ἠχηρὰ ἡ φωνὴ τῆς διαμαρτυρίας ἑνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος οὐδένα ἠθελήσε καὶ ὁ ὁποῖος ἐξέλιπε ἀδικον ἐξαίρετον μέλους τῆς Κοινωνίας – κατὰ τὴν ἐπιμηνυομένην 52 ἑτέρων μελῶν αὐτῆς.

Ἡ Συνέλευσις, ἐκλέξασα ὡς Πρόεδρον αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ κ. Μπένες, τὸν Πρωθυπουργὸν τοῦ Βελγίου, ἤκουσε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νέου ὑπομνήματος τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὴν ἐν Ἀβησσυνίᾳ ἐπιστολὴν τῆς ὡς εἰρέν ἐκπολιτιστικὴν». Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἐγγράφου τούτου ἠκούσθη ἐν μέσῳ παγερᾶς σιγῆς. Διὰ ν' ἀκολουθήσῃ ἡ δήλωσις τῆς Ἀργεντινῆς ἀντιπροσωπείας περὶ μὴ ἀναγνωρίσεως τῆς προσαρτήσεως τῆς Αἰθιοπίας εἰς τὴν Ἰταλίαν. Καὶ γενικῶς εἶνε δυνατὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἐξεδηλώθη χθὲς εἰς τὴν Γενεύην ἡ γενικὴ ἀποδοκιμασία διὰ τὴν ἐναντίον τῆς Ἀβησσυνίας διατραγεῖσαν ἀδικίαν.

Ἀλλ' ἡ πρώτη αὐτὴ δραματικὴ συνεδρίασις, κάτοι ἦτο ἀφαιμάξ ἢ θεαματικοτέρα, δὲν πρόκειται νὰ μείνῃ μοναδική, εἰς δραματικότητα. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συνέρχεται αὐτὴν τὴν φορὰν ὑπὸ συνθήκας ἐκτάκτους ἀναχωρήσεως διὰ τὴν εἰρήνην τῆς ὑφηλίου. Ἐὰν τὸ Ἰταλοαιθιοπικὸν εἶνε τὸ ἐπὶ τοῦ προσκηνίου ἐσχάτως, ὑπάρχουν διάφορα ἄλλα ζήματα ὀξύτητος σπουδαιότητος, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὀφείλει νὰ λάβῃ θέσιν. Ἡ ἐν μέρει τῆς Γερμανίας παράβασις τοῦ ἄρθρου 42 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαιλλιῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀφεθῇ ἔκκρεμής. Ἀλλ' ἡ κρισιμότης τῆς γενικῆς καταστάσεως καταδείκνυται ἐξ ἄλλου τινὸς γεγονότος, τὸ ὁποῖον χωρὶς νὰ εἶνε καθόλου θεαματικόν, ὅσον ἡ ἐμφάνισις τοῦ Νεγκοῦς εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, ἀποτελεῖ τοιοῦτος, ἀπείρως σημαντικότερον.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ προτείνθησαν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ διασαφηνισθοῦν ὡρισμένα τινὰ πράγματα. Καὶ, ἐν πρώτοις, τὰς ἐπιμόνους κινήσεις διὰ τὴν παλινόρθωσιν τῶν Ἀψβουργῶν. Κατὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ, πρὸ τίνος, συνάντησιν τοῦ ἀντιβασιλέως Παύλου τῆς Νοτιοσλαβίας καὶ τοῦ Προέδρου κ. Μπένες μετὰ τοῦ Βασιλέως ὡρ. Λεο, εἶχεν ἀνακοινωθῆ σπουδὲ ὅτι μία παλινόρθωσις τῶν Ἀψβουργῶν θὰ ἠνείχετο ἡ Ἀντάντ καὶ κινητοποιηθῇ διὰ νὰ τὴν ἀποτρέψῃ. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ ἐπιμένουν ἐξήτησαν ἐπιμόνως ἀπὸ τὰς ἀντιπροσωπείας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας νὰ ἐκκαθαρίσουν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ, συνεπῶς νὰ ἀποτρέψουν τὴν Ἐξωτερικὴν τῆς Γαλλίας κ. Ντελμὲς παρεκάλεσε τὸν Αὐστριακὸν καγκελλάριον κ. Σοσσνιγκ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γενεύην πρὸς συνεννόησιν. Ὁ κ. Σοσνιγκ δὲν ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Αὐστρία δὲν μετέχει τῶν κατὰ τὴς Ἰταλίας κυρώσεων, δὲν ἔχει λόγον νὰ παρασταθῇ αὐτὰ προσώπου εἰς τὰς ἐν Γενεύῃ συζητήσεις. Ἐχθρικὴ, ὅλωσ, καὶ ἄλλας ἐπείγουσας ἀποφάσεις ἐλαβεν ἡ βιέννη. Εἶνε περιττὸν νὰ ἐξαρθῇ ἡ σημασία τῆς ἀρνήσεως ταύτης. Ἡ Μικρὰ Ἀντάντ θὰ πεισθῇ ἄτι ἀνησυχίαι τῆς δὲν εἶνε καθόλου ἀβάσιμοι καὶ ὅτι ὁ Αὐστριακὸς καγκελλάριος προτιμᾷ νὰ συνεννοῆται μὲ τὴν Ρώμην, παρὰ μὲ τὴν Γενεύην.

Ἀλλ' ἡ Μικρὰ Ἀντάντ μετέφερεν εἰς τὴν Γενεύην καὶ ἄλλας, ὁμοίως σπουδαίας ἀνησυχίας. Τὴ Ἀπὸ καιροῦ παρατηρεῖται ἀπὸ τοὺς κύκλους τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ μία τάσις τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας πρὸς ἀξιωδιεστικὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ἀπὸ δύο ἤδη ἐβδομάδας φῆμαι δυσοίωνοι ἐπαραπόσιν ἀνὰ τὴν Μέσην Εὐρώπην καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ δὲν φαίνονται νὰ τὰς ἀπορρίπτουν ὡς ἐντελῶς ἀβασίμους. Ἐπὶ τούτου διεξήχθησαν χθὲς παρασκηνιακαὶ συζητήσεις εἰς τὴν Γενεύην, αἱ ὁποῖαι φαίνεται ὅτι θὰ συνεχισθοῦν. Τὰς τροφοδοτεῖ ἄλλωστε ἑπαρκῶς τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον ἐσημειώθη μία χαρακτηριστικωτάτη ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Γερμανίας. Οὕτως ἡ κατὰ τὸν ἐν λόγῳ μῆνα συνολικὴ παραγωγὴ ἀκαθαρίστου χάλυβος ἀνῆλθεν εἰς 1.568.400 τόννους, ἔναντι 1.467.300 τοῦ Ἀπριλίου, ἤτοι ἡ ἡμερησία παραγωγὴ χάλυβος κατὰ Μάϊον ἦτο 65.253 τόννοι ἔναντι 61.141 τοῦ Ἀπριλίου.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ ἐν μέσῳ ἀναλόγου ψυχοσυστάσεως καταστάσεις αἱ ἐργασίαι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὴς ὁποίας, ὅλωσ, κρίνεται, κατὰ βάθος, καὶ τελικὴ τύχη. Ὁ κόσμος διανοεῖ κρισιμοτάτην περίοδον καὶ ἀπὸ τὴν ἔκβασιν τῶν ἐν Γενεύῃ συζητήσεων πρόκειται νὰ κριθῇ ἀν ἡ ἄλη κατάστασις θὰ βελτιωθῇ ἢ θὰ ἐπιδεινωθῇ.

Μετὰ τὰς κυρώσεις

Ὁ Ἀγγλοϊταλικὸς ἀνταγωνισμὸς εἰς τὴν Μεσόγειον

Κρίσεις τοῦ Ἰταλικοῦ τύπου

"Ὅτι ἡ Ρώμη δὲν θεωρεῖ τὴν ἀφαιν τῶν κυρώσεων ὡς ἀποκαταστασιν τοῦ πρὸ τοῦ Ἰταλοαιθιοπικοῦ πολέμου καθεστῶτος σχέσεων, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία. Ἡ Ἰταλία εἶνε πεπεισμένη ὅτι ἡ Ἀγγλία Βρεττανία ὑφιδεῖ τὴν ἀφ' ἑαυτῆς ἰκανοποίησιν, εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, διὰ τὴν παλινοδίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐξηναγκάσθη νὰ προβῇ. Καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἰταλικὴ κοινὴ γνώμη γνωρίζει ὅτι τὸ ἐδαφικὸν σημεῖον τῶν σχέσεων μεταξὺ Ρώμης καὶ Λονδίνου εἶνε τὸ μεσογειακὸν πρόβλημα.

Ἡ γνωστὸν, ὁ ἀγγλικὸς τύπος διεπύνσεν ἐγκαίρως τὴν ὑπάνοιαν ὅτι αἱ Ἰταλικαὶ φιλοδοξίαι ὑ' ἀπαν τελέσουν σοβαρὰν ἀπειλὴν εἰς τὴν Μεσόγειον. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνταναστοῦν τὸ «Ἰεζορνάλε ντ' Ἰτάλια» βεβαιοῖ ὅτι ἡ κατάκτησις τῆς Αἰθιοπίας καὶ ὀοῦν μετέβαλε τὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ κατάστασιν, διότι ἀφορᾷ περιοχὴν κειμένην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀφρικῆς. "Ἀν, λέγει, μόνον τὸ γεγονὸς τῆς ἴδρυσεως ἑνὸς ἀπομακρυσμένου τοῦ μεταξὺ 14ο καὶ 17ο γεωγραφικοῦ πλάτους, ἀρκεῖ ὅπως ἐπηρεάσῃ ὁλεθρίως μίαν θάλασσαν ἀπετεινομένην μεταξὺ 30ο καὶ 40ο, θὰ ἔπρεπε νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ Ἰταλία καὶ τὰ ἄλλα μεσογειακὰ κράτη τελοῦν ὑπὸ διαρκῆ παρεμπτωσιν ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας, χωρὶς νὰ ἔχῃ κανεὶς δικαίωμα ἐν τῇ Μεσογείῳ, ἐγκαταστάθῃ εἰς τὴν Μάλτας, τὴν Κύπρον, τὴν Αἴγυπτον, τὸ Σουδάν, τὴν Παλαιστίνην».

«Βέβαια, συνεχίζει ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ἡ κατάστασις τῆς Αἰθιοπίας ηὐξήσε τὴν ἀξίαν τῆς Ἰταλικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ἡ νέα αὐτὴ δυναμις τῆς χερσονήσου δὲν πρέπει νὰ κρίνεται προτοῦ ἐκδηλωθῇ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῆς. Ἐπειτα, ἡ πολιτικὴ δράσις τῆς Ἰταλίας ἐν Μεσογείῳ εἶνε γνωστὴ: ἔχει σύμφωνα φιλίας μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, τὰς ὁποῖας ἀπαθέτει μὲ τὴν σειρὰν φιλίαν σὺν δύο τοῦτων χωρῶν, ἐνῷ τὴν ἐπομένην τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἡ Ἀγγλία ὑπεστήριζε τὴν Ἑλληνικὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν. Αὐτὰ λέγει τὸ «Τζιορνάλε ντ' Ἰτάλια», τὸ ὁποῖον ἀπηχεῖ τὰς γνώμας τῆς Κυβερνήσεως.

Δεν περιορίζεται ὅμως εἰς τὴν ἀμυναν περιά καὶ εἰς τὴν ἐπίθεσιν. «Ἐν Ἀνκύρᾳ νέα εἰς ἐπειλὴ εἰς τὴν Μεσόγειον—γράφει— αὐτὴ πρέπει ν' ἀναζητηθῇ εἰς τὰ νεωστὶ ὑπογραφέντα ἐν Μονταρέ ἐξῆ ἀπὸ γεγονότα, μὲ τὴν προτοβουλίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν ἄμεσον συνεργασίαν τῆς Γαλλίας. Τὰ γεγονότα ταῦτα εἶνε τὰ νέα γνωστικὰ σύμφωνα τὰ ὁποῖα συνήψεν ἡ Ἀγγλία κατ' ἀρχὰς μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ κατόπιν μὲ τὴν Ποτσοσλαβίαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, πρὸς ἀντιμετάσιν ἐνδεχομένης Ἰταλικῆς ἀντιδράσεως, ἐν ἢ περιπτώσει ἐπεξετείνοτο αἱ κυρώσεις. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἔχουν καταγραφῆ ἐχθρικὸν κατὰ τῆς Ἰταλίας χαρακτῆρα. Εἶνε ἀντίθετα πρὸς τὰ πιεῦμα καὶ πρὸς τὰ γράμματα τῶν προγενεστέρων συμφώνων, τὰ ὁποῖα συνήψεν ἡ Ἰταλία μὲ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ἐπίσης καὶ τὰ ὁποῖα ἀπέβλεν τὴν ἐν τῇ διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας καὶ τῆς εἰρήνης ἐν Μεσογείῳ καὶ τὸν ἀμφιδαῖον σεκαιοῦν τὴν κεκτημένων».

Ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας, ἐπιλεγεῖ ἡ ἐφημερὶς, ὀοβεμία ἀπειλὴ εἰς τὴν Μεσόγειον δὲν ὑπάρχει ἐὰν ἀπὸ τὰς καθ' ἑκάστην ἀποβαίνει σαφεστέρα ἡ πρόθεσις τῆς Μ. Βρεταινίας νὰ ἀναλάβῃ ἀπειλὴν ἐξ ἀπαντος τὴν "Ἀγγλία, χωρὶς νὰ ἐχῃ κανεὶ δικαίωμα ἐν τῇ Μεσογείῳ, ἐγκαταστάθῃ εἰς τὴν Μάλτας, τὴν Κύπρον, τὴν Αἴγυπτον, τὸ Σουδάν, τὴν Παλαιστίνην».

Ἐντυπώσεις

Ἡ λιτανεία

Στὴν παλιὰ καλὴν ἐποχὴ, ὁτὲ τὸ ἀθῆρωτον τὸ ἀθῆρωτον. Ἦταν θεοσδοῦμενον, ὅταν περισσὸν ἐπεκρατοῦσε χωρὶς φροχὴ καὶ τὰ σπαρτὰ ἐκινδυνεύαν νὰ μαραθοῦν ἀπὸ τὴν ξηρασία καὶ ἄρχιζε νὰ κατασταφοῦν καὶ τὰ ζῷα νὰ φοφήσουν, τότε οἱ θεοφοδοῦμενοι ἀνθρωποι ἐκαναν κόνα, κατὰ προτίμησιν τὴν εἰκόνα τοῦ προστάτου Ἁγίου, διότι ἐκεῖνον τὸν καιρὸ ὅλαι αἱ πόλεις εἶχαν κάθε ἕνα ἕνα ἅγιον ἀφιερωμένον τὸν Ἁγιοζώνο ὅπως τὸν ἔλεγαν καὶ μὲ αὐτὴν τὴν εἰκόνα ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ὑπὸ τὸν ἥλιον τὸν καυτὸν καὶ τὰ ξέπερνα, σὺν γυναῖξὶ καὶ τέκνοις ἐγνῶριζαν τοὺς δρόμους καὶ τὰ χωράφια καὶ ἔδεοτο εἰς τὸν "Ὑψιστον ἐξοπλισμένοι ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Λύστρία δὲν μετέχει τῶν κατὰ τὴς Ἰταλίας κυρώσεων, δὲν ἔχει λόγον νὰ παρασταθῇ αὐτὰ προσώπου εἰς τὰς ἐν Γενεύῃ συζητήσεις, ἔχων, ὅλωσστε, καὶ ἄλλας ἐπειγούσας ἀπασχολήσεις εἰς τὴν βιέννην. Εἶνε περιττὸν νὰ ἐξαρθῇ ἡ σημασία τῆς ἀρνήσεως ταύτης. Ἡ Μικρὰ Ἀντάντ θὰ πεισθῇ ὅτι αἱ ἀνησυχίαι της δὲν εἶνε καθόλου ἀβάσιμοι καὶ ὅτι ὁ Λόστριακὸς καγκελλάριος προτιμᾷ νὰ συνεννοῆται μὲ τὴν Ρώμην, παρὰ μὲ τὴν Γενεύην.

Ἀλλ' ἡ Μικρὰ Ἀντάντ μετέφερεν εἰς τὴν Γενεύην καὶ ἄλλας, ὁμοίως σπουδαίας ἀνησυχίας. Τὴ Ἀπὸ καιροῦ παρατηρεῖται ἀπὸ τοὺς κύκλους τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ μία τάσις τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας πρὸς αἰφνιδιαστικὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ἀπὸ δύο ἤδη ἑβδομάδας φῆμαι δυσοίωνοι ἐπαραπόσιν ἀνὰ τὴν Μέσην Εὐρώπην καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ δὲν φαίνονται νὰ τὰς ἀπορρίπτουν ὡς ἐντελῶς ἀβασίμους. Ἐπὶ τούτου διεξήχθησαν χθὲς παρασκηνιακαὶ συζητήσεις εἰς τὴν Γενεύην, αἱ ὁποῖαι φαίνεται ὅτι θὰ συνεχισθοῦν. Τὰς τροφοδοτεῖ ἄλλωστε ἐπαρκῶς τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον ἐσημειώθη μία χαρακτηριστικωτάτη ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Γερμανίας. Οὕτως ἡ κατὰ τὸν ἐν λόγῳ μῆνα συνολικὴ παραγωγὴ ἀκαθαρίστου χάλυβος ἀνῆλθεν εἰς 1.568.400 τόννους, ἔναντι 1.467.300 τοῦ Ἀπριλίου, ἤτοι ἡ ἡμερησία παραγωγὴ χάλυβος κατὰ Μάϊον ἦτο 65.253 τόννοι ἔναντι 61.141 τοῦ Ἀπριλίου.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ ἐν μέσῳ ἀναλόγου ψυχοσυστάσεως καταστάσεις αἱ ἐργασίαι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὴς ὁποίας, ὅλωσστε, κρίνεται, κατὰ βάθος, καὶ τελικὴ τύχη. Ὁ κόσμος διανοεῖ κρισιμοτάτην περίοδον καὶ ἀπὸ τὴν ἔκβασιν τῶν ἐν Γενεύῃ συζητήσεων πρόκειται νὰ κριθῇ ἀν ἡ ἄλη κατάστασις θὰ βελτιωθῇ ἢ θὰ ἐπιδεινωθῇ.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ

ΤΕΛΕΙΑ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

ΚΑΤΑΠΛΕΕΙ Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

ΚΑΙ Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ, 28. (Ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ). — Ἡ κατάστασις εἰς τὴν Παλαιστίνην προσλαμβάνει καθαρῶς ἐπαναστατικὸν χαρακτήρα. Οἱ Ἄραβες εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐξαναλυθοποιήσουν τὸ ἡθικὸν τῶν ἀγώων των καὶ δὲν φαίνονται διατεθειμένοι, παρ' ὅλα τὰ ἐφαρμοζόμενα μέτρα, ν' ἀνακάψουν αὐτόν, ἀν ἔκν ὑπόχρηση ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἰς τὰς αἰχμὸς τῶν ὅπως ἀπαγορεύσῃ ὁ περιεπτὸν ἐπεισιμὸς Ἑβραίων εἰς Παλαιστίνην καὶ ἡ πώλησις γαιῶν εἰς Ἑβραίους.

Παρὰ τὰς αὐστηρὰς συστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας προεῆ ὁ ὑπουργὸς ἀδμοστῆς τῆς Ἀγγλίας καὶ ὁ Ἐμίρης τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ταυτῆς Ἀδνὴ βεη Ἀβδουλ-Χαδῆ, ὁ θάχρι δὲη Νασασσίμη, δημαρχοὶ τινες, δηλοσαντες προσχώρησιν εἰς τὴν ἀπεργίαν καὶ ἄλλοι γνωστοὶ διὰ τὴν δράκὶν των. Διὰ νὰ συντελέσῃ θεῖαν κατάστασιν εἰς τὴν «δικαιολογημένν» δυσφοραὶν τοῦ ἀραβικοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὴν μὴ ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων του.

Οὕτω ἡ κατάστασις ἀποδαίνει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν περισσότερον ἐκρυθμὸς ἰδίως εἰς τὴν ὀπαῦρον, ὅπου ἐνοπλοῦν συμμορίαι προσβάνουν εἰς τὴν διακοπὴν τῶν συγκοινωνιῶν, προσβάλλουν διὰ βομβῶν καὶ πυροβολισμῶν τὰ ὀπὸ ἀστ.νομικὴν ὀργάνων συνοδευόμενα φορτηγὰ αὐτοκίνητα καὶ ἐκωφορεῖα με πολλὰ θύματα μεταξὺ ὧν ὀδηγῶν ἀυτόκ καὶ τῶν ἐπιβατῶν, ἀνατινάσσουν σιδηροδρομικὰς γεφύρας καὶ σιδηροδρομικὰς γραμμὰς, ἀποκόπτουν τὰ τηλεγραφικὰ καὶ τηλεφωνικὰ σύρματα καὶ ἐπιδίδονται εἰς συστηματικὴν ἐν ἐμπρησμῷ καταστροφὴν ὀπωρῶν δένδρων. Γενικῶς ἡ ἀσφάλεια ζωῆς καὶ περιουσίας εἰς τὴν Ὑπαιθρον ἔχει διασαλευθῆ πλήρως.

Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη ὑποχρεωμένη νὰ λάβῃ αὐστηρότατα μέτρα. Οὕτω ἐνίσχυσε τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας διὰ νέου ἐξ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, ἀνεβίβασσα ταυτας εἰς 8.000 ἄνδρας μετὰ τάνκς, ἐξωπλισμένων αὐτοκινήτων καὶ ἀεροπλάνων, ἀνέλαβε τὴν ἀστυνομικὴν προστασίαν τῶν σιδηροδρόμων, προεῆφ εἰς τὴν σωλῆνν καὶ τὴν ἐκτοπισμὸν εἰς "Ἀουζὰ ἐλ Χαφὶρ παρὰ τὰ αἴγ.-πτιακὰ ὅρια ὁμάδα ὑπὸ ἀρχηγὸν τὸν Ἀραῶαν ἐκ τῶν πρὸ τοστατῆσάντων εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν δράσιν. Μεταξὺ τῶν οὕτω ἐκτοπισθέντων τριλαμβάνεται ὁ πρόεδρος τῆς ἀπεργιακῆς ὀργανώσεως Ἐλ Λαζίνι μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, μέλους τῆς Ἀνωτάτης Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ταυτῆς Ἀδνὴ βεη Ἀβδουλ-Χαδῆ, ὁ θάχρι δὲη Νασασσίμη, δημαρχοὶ τινες, δηλοσαντες προσχώρησιν εἰς τὴν ἀπεργίαν καὶ ἄλλοι γνωστοὶ διὰ τὴν δράκὶν των. Διὰ νὰ συντελέσῃ θεῖαν κατάστασιν εἰς τὴν ἀνεργιακὴν ἀπόπεριψν εἰς τὴν ὀπαῦρον ἡ Κυβέρνησις ἤρχισεν ἐπιδαλλουσα αὐστηρὰς ὀμολογίας ἐπὶ τινας εἰς τὰ χωρία, πλησίον τῶν ὁποίων σημειοῦνται ἐμπρησμοὶ ἢ καταστροφαὶ ἔργων περισσοτέρας ἀξίας. Ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ἡ ἀπόπειρα ἐμπρησμοῦ ἐξαρτᾶται ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑπαιθρίου ἐξ ἀποτελεῖ εἰς ἐξωτικὴ ἀποφασιστικὴ ἐξ ἀποφασιστικὴ ἐξ ἀποφασιστικὴ ἐξ